

Slavnost Zmrtvýchvstání Páně (2026)

1. čtení – Sk 10,34a.37-43

Jedli a pili jsme s ním po jeho zmrtvýchvstání.

Čtení ze Skutků apoštolů.

Petr se ujal slova a promluvil: „Vy víte, co se po křtu, který hlásal Jan, událo nejdříve v Galileji a potom po celém Judsku: Jak Bůh pomazal Duchem svatým a mocí Ježíše z Nazareta, jak on všude procházel, prokazoval dobrodiní, a protože Bůh byl s ním, uzdravoval všechny, které opanoval ďábel. A my jsme svědky všeho toho, co konal v Judsku a v Jeruzalémě. Ale pověsili ho na dřevo a zabili. Bůh jej však třetího dne vzkřísil a dal mu, aby se viditelně ukázal, ne všemu lidu, ale jen těm, které Bůh předem vyvolil za svědky, totiž nám, kteří jsme s ním jedli a pili po jeho zmrtvýchvstání. On nám přikázal, abychom hlásali lidu a se vší rozhodností dosvědčovali: To je Bohem ustanovený soudce nad živými i mrtvými. O něm vydávají svědectví všichni proroci, že skrze něho dostane odpuštění hříchů každý, kdo v něho věří.“

Mezizpěv – Žl 118,1-2.16ab+17.22-23

Toto je den, který učinil Hospodin, jásejme a radujme se z něho!

Nebo: *Aleluja, aleluja, aleluja.*

Oslavujte Hospodina, neboť je dobrý,
jeho milosrdenství trvá navěky.

Nechť řekne dům Izraelův:

„Jeho milosrdenství trvá na věky.“

Hospodinova pravice mocně zasáhla,
Hospodinova pravice mě pozvedla.
Nezemřu, ale budu žít
a vypravovat o Hospodinových činech.

Kámen, který stavitelé zavrhli,
stal se kvádrem nárožním.
Hospodinovým řízením se tak stalo,
je to podivuhodné v našich očích.

2. čtení – Kol 3,1-4

Usilujte o to, co pochází shůry, kde je Kristus.

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Kolosanům.

(Bratři!) Když jste s Kristem byli vzkříšeni, usilujte o to, co (pochází) shůry, kde je Kristus po Boží pravici. Na to myslte, co (pochází) shůry, ne na to, co je na zemi. Jste přece už mrtví a váš život je s Kristem skrytý v Bohu. Ale až se ukáže Kristus, náš život, potom se i vy s ním ukážete ve slávě.

Nebo: 1 Kor 5,6b-8

Odstraňte starý kvas, aby se z vás stalo nové těsto.

Čtení z prvního listu svatého apoštola Pavla Korint'ánům.

(Bratři!) Nevíte, že kousek kvasu prokvasí celé těsto? Odstraňte ten starý kvas, aby se z vás stalo nové těsto. Jste totiž jako nekvašený chléb. Vždyť náš velikonoční beránek – Kristus – je už obětován. Proto slavme svátky ne se starým kvasem, ani s kvasem, který znamená špatnost a nešlechetnost, ale s nekvašenými chleby, to je: s upřímností a životem podle pravdy.

Sekvence

Velikonoční oběti,
vzdejme své chvály, křesťané.

Beránek spasil ovce:
Kristus Pán nevinný
s hříšníky smířil Otce.

Střetly se v divném souboji
život a smrt. Je po boji.

Ten, který zemřel, z mrtvých vstal,
aby nám věčně kraloval.

Pojď a pověz nám Maria,
co jsi po cestě viděla.

Hrob, z něhož Kristus slavně vstal,
aby se v Otci radoval.

Anděly jako svědky stát,
na zemi roušku, bílý šat.

Už jde Kristus, má naděje,
před vámi do Galileje.

Víme, že Kristus z hrobu vstal,
vpravdě byl vzkříšen světa král.

Vítězný, korunovaný,
smiluj se, Kriste, nad námi.

Zpěv před evangeliem – 1 Kor 5,7b-8a

Aleluja. Kristus, náš velikonoční beránek, je obětován, proto slavme svátky s Pánem. Aleluja.

Evangelium – Jan 20,1-9

Ježíš musel vstát z mrtvých.

Slova svatého evangelia podle Jana.

Prvního dne v týdnu přišla Marie Magdalská časně ráno ještě za tmy ke hrobu a viděla, že je kámen od hrobu odstraněn. Běžela proto k Šimonu Petrovi a k tomu druhému učedníkovi, kterého Ježíš miloval, a řekla jim: „Vzali Pána z hrobu a nevíme, kam ho položili.“ Petr a ten druhý učedník tedy vyšli a zamířili ke hrobu. Oba běželi zároveň, ale ten druhý učedník byl rychlejší než Petr a doběhl k hrobu první. Naklonil se dovnitř a viděl, že tam leží (pruhy) plátna, ale dovnitř nevešel. Pak za ním přišel i Šimon Petr, vešel do hrobky a viděl, že tam leží (pruhy) plátna. Rouška však, která byla na Ježíšově hlavě, neležela u těch (pruhů) plátna, ale složená zvlášť na jiném místě. Potom vstoupil i ten druhý učedník, který přišel ke hrobu první, viděl a uvěřil. Ještě totiž nerozuměli Písmu, že Ježíš musí vstát z mrtvých.

Homilie

Drazí bratří a sestry!

Jak už bývá o Velikonocích zvykem, české kostely se více než obvykle zaplňují lidmi. Nejinak je tomu i u nás.

Slavíme zmrtvýchvstání Ježíše Krista – to je střed a základ naší víry.

Chtěl bych toto sváteční kázání začít položením jedné otázky, která zní: „Příteli, proč jsi přišel?“ (Mt 26,50). Je to otázka převzatá z popisu umučení Páně v Matoušově evangeliu. Je to otázka, kterou Ježíš položil Jidášovi, když přišel do olivové zahrady a polibkem Ježíše zradil.

Ne, nepovažuji nikoho za zrádce, když dnes všem kladu tuto otázku: Drahý příteli, proč jsi dnes přišel do kostela?

Je to však důležitá otázka, protože hledá motivy, důvody naší přítomnosti v kostele. A ty mohou být různé.

Při hledání odpovědi na tuto otázku bych chtěl ukázat jednu scénu, příběh, který se odehraje mezi jednou dívkou a jejím přítelem.

Seznámili se na nějaké akci u společných přátel. Všimli si jeden druhého, bylo jim spolu dobře, měli si o čem povídat, měli podobné myšlení i zásady.

Zrodila se mezi nimi láska a okolí je začalo brát jako pár. Scházeli se jednou častěji, jindy méně – podle toho, jak jim to dovolovaly jejich povinnosti – oba pracovali.

Když se setkali, byl to pro ně dobrý čas. Jejich láska se prohlubovala, nikdy se nehádali, bylo jim spolu dobře.

Uplynulo půl roku jejich známosti. Uplynul rok i druhý jejich lásky. Uplynuly tři roky. Uplynuly čtyři roky.

Stále se setkávali a stále se milovali. Scházeli se častěji i méně často – jak jim to opět dovolovaly jejich povinnosti. Stále více objevovali, že jsou si souzeni, že by měli být spolu a že jejich láska je opravdová.

Uplynulo pět let od jejich seznámení. Uplynulo šest i sedm let jejich lásky a setkávání. Uplynulo osm, devět i deset let.

V srdci dívky se zrodila netrpělivost. Přiznejme si – i tak poměrně pozdě. Dívka svého přítele dál milovala a byla si jistá, že on miluje ji. Dál se setkávali a radovali se z těchto setkání. Dál jim spolu bylo dobře.

Bylo jim spolu dobře, ale zároveň v dívce rostla čím dál větší netrpělivost.

A teď otázka pro vás – čeho se tato netrpělivost týkala? Na co dívka čekala a nemohla se dočkat?

Otázka je velmi jednoduchá. Na co dívka čekala?

Čekala na chvíli, kdy chlapec konečně koupí prsten, květiny, poklekne a požádá ji o ruku. Čekala na okamžik, kdy stanou před oltářem a stanou se manželi a rodinou, kdy budou opravdu spolu. Navždy, a ne jen na delší či kratší chvíle.

Proč tento obraz připomínám, proč o tom mluvím? Protože i Bůh je netrpělivý. A je netrpělivý ze stejného důvodu.

Poznal jsi Boha už dávno – před deseti, dvaceti nebo třeba sedmdesáti lety. Setkáváš se s ním jednou častěji, jindy méně. Víš, že je dobrý. Víš, že tě miluje a z lásky za tebe položil život.

Dnes přicházíš, abys se s ním znovu setkal. Znovu ve svém životě.

A dnes se tě Ježíš ptá: Příteli, proč jsi přišel?

Má to být další krátké setkání, po kterém se zase rozejdete na delší či kratší dobu? Nebo to konečně bude chvíle, kdy Ježíši řekneš, že se s ním nechceš jen setkávat, ale chceš s ním být stále?

Všimněme si jedné důležité, klíčové věci. Všechny nás, kteří jsme zde, můžeme rozdělit do dvou skupin. Jedni se s Ježíšem jen setkávají – častěji nebo méně často. Občas si na něj vzpomenou. A druzí s ním žijí stále – není dne ani hodiny bez něj.

Ať se každý sám zařadí do jedné z těchto skupin, já nikoho soudit nechci. Vím jen, že Ježíš chce větší blízkost, chce stálost. Nechce zůstat jen u občasných setkání.

Příteli, proč jsi přišel? Setkat se s Ježíšem znovu, nebo s ním zůstat navždy – spíše si ho vzít s sebou?

Bůh je netrpělivý. Nelze se jen neustále setkávat. Je třeba konečně vstoupit do bližšího vztahu, do smlouvy. Pokud se tak nestane, naše setkávání s Bohem bude čím dál řidší, povrchnější. Jednou vyhasne a skončí.

Když vyzývám k vztahu a blízkosti s Ježíšem, činím tak právě ve světle dnešní slavnosti Zmrtvýchvstání Páně.

Protože Velikonoce nejsou jen připomínkou nějaké události z minulosti. Nejsou jen vzpomínkou na to, že kdysi Ježíš vstal z mrtvých. Jsou výzvou k životu. K novému životu.

Zmrtvýchvstalý Ježíš totiž není minulostí. Je živý. Je přítomný. A přichází k tobě – stejně jako tehdy k učedníkům – aby s tebou nebyl jen na chvíli, ale aby byl součástí celého tvého života.

Velikonoce jsou proto chvílí rozhodnutí. Chvilí, kdy se neptáme jen: „Co se stalo s Ježíšem?“, ale především: „Co se má stát se mnou?“

Jestli zůstanu jen u občasných setkání. Nebo jestli dovolím, aby Zmrtvýchvstalý vstoupil do mého života naplno.

Proto dnes zní ta otázka ještě silněji: Příteli, proč jsi přišel?

Přišel jsi jen proto, že jsou Velikonoce? Protože se to sluší? Protože je to tradice?

Nebo jsi přišel setkat se se Živým – a dovolit mu, aby proměnil tvůj život?

Zmrtvýchvstání znamená, že nic už nemusí zůstat při starém. Ani tvůj vztah s Bohem.

A tak možná právě dnes je ten den, kdy už nejde jen o další setkání... ale o začátek skutečného života s Ním. Amen.